

Eine kleine nachtmusik kello kolme yöllä en pysty nukkumaan maalasin kulmakarvani Miranol 0275 (Karpalo) näytän pelokkaalta klovnilta kirottu ovikello! herra armahda! Kyrie eleison! sujautan leipäveitsen takataskuuni ovisilmän takana irtistelee tatuoitu kuulapää paino noin 120 kiloa sillä on kaksi pulloa viinaa kainalossa mä olen tosta alakerrasta iihän suoraan tosta alapuolelta (näyttää peukalolla) päästä nyt vittu sisään! avaan oven jässikkä rojahtaa sohvalle viskaan leipäveitsen tiskialtaaseen hiki kirvelee silmissä mikä sua oikeen vaivaa? ota kuule ryypä tosta noin mä oon joskus asunu täs kämpässä tiedäksä eilen illalla oli lähellä meinasin tulla pistään sua turpaan vitunmoista meteliä piditte kohautan olkiani yhtäkkiä kuulapää skitsahtaa se riuhtoo kaapit auki katsoo sängyn alle käy parvekkeella kollaa vessan missä se toinen on? ei ole ketään toista sanon kiristämme tahtia naapuri taantuu luolamieheksi se ihailee itseään peilistä ja örisee puristettuun nyrkkiinsä erotan sanat fuck kill die lyönnit viuhuvat kohti kulmakarvojani ilma on kuin tuorekelmua sanon että haen tupakkaa huoltoasemalta on lokakuu mutta lämmintä istahdan kävelytielle soitan ystävälleni joka nauraa minäkin nauran lopetamme puhelun kuuntelen hiljaisuutta katson tähtiä ajattelen mitä tulee ajatella menen takaisin korsto makaa oveni edessä herätän sen poltamme röökki hakkaan joskus kavereitanikin se tunnustaa kaivan taskustani muutaman ryynin se heittää ne kitaansa irtistää mä lähen nyt tuu käymään joskus nyökkään hissin pellit paukkuvat iskuista hän on matkalla helvettiinsä aukaisen oven omaani. ps. kiitokset ensimmäisen runoni kommentoijille. luin korvat höröllä!